

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **I. M.**, bývajúceho v B., proti žalovanej **T. Š.**, bývajúcej v D., zastúpenej JUDr. J. K., advokátom so sídlom v L., **o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 6 C 619/1996, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 17. marca 2009 sp. zn. 14 Co 327/2008, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV rozsudkom z 22. januára 1998 č.k. 6 C 619/96-95 uložil žalovanej povinnosť zdržať sa v budúcnosti hanlivých, nevhodných a nepravdivých výrokov na adresu žalobcu, ktoré urazili jeho česť, vážnosť a dôstojnosť. Žalovanej súd zároveň uložil povinnosť zaslať žalobcovi písomné ospravedlnenie v znení uvedenom vo výrokovej časti predmetného rozsudku a uložil jej aj povinnosť zaplatiť žalobcovi titulom náhrady nemajetkovej ujmy 5 000 Sk. Vo zvyšku žalobu zamietol a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 6 530 Sk. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je zrejmé, že súd tak rozhodol, pretože z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaná

prostredníctvom hrubých urážok, v rozpore s § 11 Občianskeho zákonníka, opakovane zasiahla do občianskej cti a dôstojnosti žalobcu. Keďže zadost'učinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepovažoval súd prvého stupňa za postačujúce preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť žalobcu a jeho vážnosť v spoločnosti, žalobcovi priznal právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Výšku tejto náhrady, primeranú zásahu a jeho dôsledkom, určil súd sumou 5 000 Sk.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 10. decembra 1999, sp. zn. 20 Co 156/1998, sp. zn. 20 Co 173/1998 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 1 970 Sk. Odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny, pretože dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na riadne zistenie skutkového stavu veci a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne právne závery, tak v časti ochrany osobnosti ako aj náhrady nemajetkovej ujmy. O povinnosti žalovanej zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania žalovanému, odvolací súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Na dovolanie žalovanej Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom z 29. apríla 2008, sp. zn. 3 Cdo 258/2008, sp. zn. 3 Cdo 63/2008 zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 10. decembra 1999 sp. zn. 20 Co 156/1998, sp. zn. 20 Co 173/1998 a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozsudku dovolacieho súdu je zrejmé, že dovolaním napadnutý rozsudok súd zrušil preto, že odvolací súd po podaní námietky zaujatosti žalovanou nepredložil námietku zaujatosti nadriadenému súdu, čím znemožnil realizáciu procesného práva žalovanej, aby nadriadený súd posúdil, či v prípade namietaných sudcov sú alebo nie sú dané dôvody pre ich vylúčenie z konania a rozhodovania danej veci. V dôsledku tohto procesne nesprávneho postupu odvolací súd zaťažil odvolacie konanie vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p.

V ďalšom konaní Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 17. marca 2009 sp. zn. 14 Co 327/2008 potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV z 22. januára 1998 č.k. 6 C 619/1996-95 napadnutý žalovanou odvolaním a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania 181,04 €. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil ako vecne správny, pretože vykonaným

dokazovaním mal preukázané, že žalovaná sa voči žalobcovi verejne a opakovane dopustila hrubo urážlivého a vulgárneho konania, ktoré bolo objektívne spôsobilé znížiť jeho vážnosť a česť tak v spoločnosti ako aj pracovnom prostredí. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Rozsudok odvolacieho súdu napadla žalovaná dovolaním a namietala, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá má následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p) a že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p). Ďalej uviedla, že dovolaním napadnuté rozhodnutie vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu a z dôkazov, ktoré odvolací súd nesprávne vyhodnotil. Na základe vyššie uvedeného dovolateľka navrhla, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zmenil, žalobu zamietol a žalovanej priznal náhradu trov konania.

Žalobca sa k dovolaniu žalovanej nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, pretože dovolaním možno napadnúť, nie akékoľvek právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ale iba také rozhodnutie, voči ktorému podanie dovolania pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanvej veci dovolanie smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Dovoláním žalovanej nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu (§ 238 ods. 1 O.s.p.). Nejde ani o rozsudok vydaný vo veci, v ktorej by už dovolací súd vyslovil svoj právny názor (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd tiež výrokom svojho rozsudku nevyslovil, že je dovolanie prípustné a ani súd prvého stupňa vo výroku nevyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p. (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Rozsudok napadnutý dovolaním nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených rozhodnutí, preto prípustnosť dovolania žalovanej z ustanovení § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nevyplýva.

Vzhľadom na to, že dovolanie žalovanej nie je procesne prípustné podľa § 238 O.s.p., dovolací súd ďalej skúmal, či procesná prípustnosť dovolania nevyplýva z ustanovenia § 237 O.s.p. Podľa § 237 dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. stanovuje tzv. vady zmätočnosti konania a nemá žiadne obmedzenia vo výpočte právoplatných rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania; ak v konaní došlo k procesnej vade vymenovanej v tomto ustanovení, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutie, proti ktorému inak dovolanie nie je prípustné.

Žalovaná vady konania podľa § 237 O.s.p. nenamietala. Dovolací súd po preskúmaní spisu dospel k záveru, že konanie na súdoch nižších stupňov nevykazuje znaky žiadnej z väd vymenovaných v tomto ustanovení. Prípustnosť dovolania žalovanej preto nevyplýva ani z § 237 O.s.p.

Obsah dovolania svedčí o názore dovolateľky, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený

skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie spočíva v nesprávnom aplikovaní práva na zistený skutkový stav; dochádza k nemu vtedy, ak súd aplikoval nesprávny (nenáležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny (náležitý) právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie vecí súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); samotné (prípadné) nesprávne právne posúdenie vecí ale nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 O.s.p. I keby (prípadne) rozsudok odvolacieho súdu spočíval na nesprávnom právnom posúdení vecí, nezakladalo by to prípustnosť dovolania žalovanej podľa § 237 O.s.p.

Žalovanou tvrdená nedostatočnosť skutkových zistení a nesprávne hodnotenie vykonaných dôkazov, môže mať (v prípade ich opodstatnenosti) dopad na vecnú správnosť rozhodnutia, avšak ani skutočnosť, že by súdy z takýchto skutkových zistení (prípadne) vychádzali, nezakladá procesnú vadu konania v zmysle § 237 O.s.p., a teda ani nezakladá prípustnosť dovolania žalovanej podľa tohto ustanovenia.

Keďže prípustnosť dovolania žalovanej nemožno vyvodiť zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, pričom sa nezaoberal vecnou správnosťou dovolaním napadnutého rozhodnutia.

V dovolacom konaní nebola žalovaná úspešná; právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalobcovi (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodal návrh na priznanie náhrady týchto trov (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 5. augusta 2010

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková